комплексі: Матеріали І Міжнар. наук.-практ. конф. Мелітополь: ТДАТУ, 2020. С. 233-237. URL: http://www.tsatu.edu.ua/tstt/wp-content/uploads/sites/6/skljar2.pdf

3. Система применения удобрений: учебное пособие / В.В. Лапа [и др.]; под ред. В.В. Лапы. Гродно: ГГАУ, 2011. 418 с.

4. Комар А.С. Утилізація відходів птахівництва в Україні. Інноваційні технології в АПК: матер. VII Всеукр. наук.-практ. конф., Луцьк: Луцький НТУ. 2021. С. 62-64.

5. Господаренко Г.М. Агрохімія: підручник, Київ: ТОВ «СІК ГРУП УКРАЇНА», 2018. 560 с.

6. Скляр О.Г., Григоренко С.М. Технічні рішення щодо сушіння пташиного посліду. Науковий вісник ТДАТУ. Мелітополь: ТДАТУ, 2020. Вип. 10, том 2. URL: http://www.tsatu.edu.ua/tstt/wp-content/uploads/sites/6/naukovyj-visnyk-tdatu-2020-vypusk-10-tom-2.pdf

7. Болтянська Н.І. Переробка пташиного посліду на добриво шляхом його гранулювання. Інноваційні технології вирощування, зберігання і переробки продукції садівництва та рослинництва: Матеріали V Міжн. наук.-практ. конф. Умань, 2019. С. 18-20.

УДК 620.1.631.372

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Моторін В.А., магістр, Болтянська Н.І., к.т.н.
(Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного)

Недостатня участь вітчизняних товаровиробників в практичному освоєнні інновацій багато в чому обумовлює низькорентабельне виробництво, а низька прибутковість стримує освоєння інновацій, що особливо потребують значних капіталовкладень, та не дозволяє перейти на інноваційний шлях розвитку.

Світова практика свідчить про те, що вирішальною умовою прискорення науково-технічного прогресу є розвиток інноваційної діяльності в АПК як сукупності послідовно здійснюваних заходів щодо організації досліджень і створенню інновацій з подальшим освоєнням їх безпосередньо у виробництві з метою створення нової або поліпшеної продукції, нової або вдосконаленої технології її виробництва [1,2].

Одним із стратегічних імперативів розвитку аграрного сектора економіки України на період до 2020 р визначена синергія науки, освіти і практики, суть якої полягає в підпорядкуванні розвитку науки і освіти потребам і цілям виробництва сільськогосподарської продукції та продовольства для забезпечення сталого розвитку сільських територій.

Головною метою переходу аграрного сектора регіону на інноваційну стратегію розвитку є створення передумов для швидкого та ефективного впровадження технічних і технологічних інновацій, забезпечення структурно-

технологічної передумови як на рівні підприємств галузі, так і економіки в цілому.

Інноваційний тип розвитку аграрних підприємств характеризується перенесенням акценту на використання принципово нових прогресивних технологій, переходом до випуску високотехнологічної продукції, прогресивними організаційними і управлінськими рішеннями в інноваційній діяльності.

Інноваційна діяльність в сільському господарстві визначається різноманітністю видів сільськогосподарської продукції та відмінностями в технологіях їх виробництва; значною диференціацією по регіонах і технологічною залежністю виробництва від природних умов відокремленістю виробників від наукових установ; не розробленістю організаційно-економічних механізмів трансферу новацій в інновації; різноманіттям організаційних форм сільськогосподарської діяльності.

Сталий розвиток сільського господарства вимагає радикальних перетворень економічних і енергетичних відносин на основі прискорення науково-технічного прогресу, впровадження інноваційних технологій та соціальної перебудови села [3,4].

У загальній структурі використання енергетичних ресурсів галузь сільськогосподарського виробництва виступає одним з основних споживачів енергії.

Наука сьогодні проходить стадію кооперації з бізнесом, до вирішення питань АПК підключаються вчені в усіх галузях науки, правда, ми знаходимося в початку цього шляху. АПК вступає в конкуренцію з іншими галузями, які традиційно вважаються високотехнологічними.

Основними завданнями інформаційної системи діяльності агропромислових підприємств визнані обробка і аналіз зовнішніх і внутрішніх інформаційних потоків, синтез складових організаційної структури підприємства і визначення запитів і потреб підприємства в ресурсному забезпеченні, заохочення кадрового персоналу до впровадження інноваційних змін, стратегічний контролінг і моніторинг ефективного використання виробничих потужностей з метою безперервного розвитку і визнання на ринку.

Агропромислове підприємство повинно цілеспрямовано впливати і змінювати умови внутрішнього і зовнішнього середовища, пристосовуючи їх до необхідних умов реалізації інноваційних напрямків діяльності, тим самим створюючи основу для досягнення стратегічних цілей в загальному.

З огляду на природний рівень родючості ґрунтів і сприятливі кліматичні умови, в Україні є можливість продовжити нарощувати виробництво сільськогосподарської продукції.

Зараз одним з головних гальмуючих чинників такого розвитку є відсутність ведення великою кількістю сільськогосподарських підприємств цілеспрямованої інноваційної діяльності як важливої передумови підвищення ефективності виробництва продукції рослинництва та тваринництва.

Інноваційна концепція розвитку агротехнологій полягає в зниженні енерго- і ресурсоємності технологічних операцій, біологізації землеробства,

оптимізації термінів виконання передбаченого комплексу операцій, забезпеченні екологічності виробництва.

Кожна будівля для АПК має безліч особливостей. Наприклад, при зведенні птахокомплексів обов'язково слід враховувати відповідність типу захисту несучих конструкцій по дії агресивного середовища, види полімерних покриттів стін і стелі тощо [5,6].

При будівництві молочно-товарних ферм конструктив будівлі повинен мати достатню вентиляцію, правильне облаштування прорізів в покрівлі для природного освітлення, а також докладну прив'язку технології догляду за великою рогатою худобою. Для фрукто- і овочесховищ ключовими факторами є висока енергоефективність будівель, а також повна герметичність огороджувальних конструкцій в умовах застосування в приміщеннях регульованого газового середовища.

У сільському господарстві інноваційна діяльність пов'язана з вдосконаленням технологій виробництва; оновленням технічної бази підвищенням ефективності кожного процесу; збільшення конкурентних переваг не тільки на рівні держави, а й в інтеграційних процесах, за рахунок наукових і технологічних досягнень.

Впровадження і використання інноваційних технологій в агропромисловій сфері несе з собою загальний прогресивний розвиток сільського господарства, допомагає залученню іноземних інвестицій, збільшує ефективність процесів виробництва, сприяє зміцненню економічної і технічної систем.

До агропромислового комплексу відносяться всі види виробництв і виробничого обслуговування, створення і розвиток яких спрямовані на виробництво кінцевої споживчої продукції із сільськогосподарської сировини.

Агропромисловий комплекс України має гарні тенденції розвитку на майбутнє. Однак, є і проблеми, до яких можна віднести:

- впровадження багатоукладної системи власності
- застосування ефективних систем землекористування
- використання сучасних технологій вирощування сільськогосподарських культур
- розвиток вітчизняного виробництва сучасних сільськогосподарських машин, зокрема, засобів малої механізації
- розширення виробництва добрив, гербіцидів і т.д.
- впровадження комплексних агрохімічних і лісових меліорацій
- розвиток виробничої та соціальної інфраструктури для підйому сільської місцевості
- державна підтримка АПК через переорієнтацію кредитно-фінансової, податкової та цінової політики на підтримання сільськогосподарського виробника.

Список літератури

1. Skliar R. Directions of increasing the efficiency of energy use in livestock. // Current issues of science and education. Abstracts of XIV International Scientific and Practical Conference. Rome, Italy 2021. Pp. 171-176.

2. Болтянська Н.І., Помазан А.С. Напрямки формування інноваційної структури сільськогосподарського виробництва. Технічне забезпечення інноваційних технологій в агропромисловому комплексі: Мат. II Міжнар. наук.-практ. конф. Мелітополь: ТДАТУ, 2020. С. 60-64. URL: http://www.tsatu.edu.ua/tstt/wp-content/uploads/sites/6/pomazan-2020.pdf

3. Шокарев О. М. Шляхи підвищення ефективності управління сільськогосподарським виробництвом. Технічне забезпечення інноваційних технологій в агропромисловому комплексі: Мелітополь: ТДАТУ, 2020. С. 86-90. URL: http://www.tsatu.edu.ua/tstt/wp-content/uploads/sites/6/shokarev-2-2020.pdf

4. Zhuravel D. Modeling the reliability of units and units of irrigation systems.. // Multidisciplinary academic research. Abstracts of I International Scientific and Practical Conference. Amsterdam, Netherlands 2021. Pp. 83-86.

5. Скляр О.Г. Механізовані технології в виробництві сільськогосподарської продукції. Посібник-практикум / О.Г. Скляр, Р.В. Скляр, Н.І. Болтянська. Мелітополь: Люкс, 2019. 303с.

6. Skliar O., Grigorenko S. Technical means for mechanization of technological processes on livestock farms // Theory, practice and science. Abstracts of V International Scientific and Practical Conference. Tokyo, Japan 2021. Pp. 255-257.

УДК 638.145.52

УДОСКОНАЛЕННЯ РИХЛЮВАЛЬНО-СЕПАРУЮЧОГО ПРИСТРОЮ ҐРУНТООБРОБНОЇ МАШИНИ СТРАТИФІКАТОРА

Сиромятников Ю.М., к.т.н., асистент, Олійник В.В., магістрант

(Державний біотехнологічний університет)

Існуючі на даному етапі розвитку хімічні речовини для контролю бур'янів − гербіциди стають все менш ефективними. Експерти вважають, що гліфосат сприяє розвитку онкологічних захворювань. Гліфосат заборонено в Австрії, Чехії, Італії та Нідерландах. У Франції та Німеччині його планують заборонити використовувати у 2023 році.

Історія боротьби з бур'янами у промислово розвинених країнах за минуле століття підкреслює, що простота та зручність є критеріями, що пов'язані з рішеннями виробників, пов'язаних з контролем бур'янів. [1]. За останні двадцять років екологічні проблеми та вплив використання гербіцидів на здоров'я людини, збільшення чисельності популяцій бур'янів у всьому світі стійких до гербіцидів та зростання органічного землеробства стимулювало розробку нових нехімічних методів боротьби з бур'янами. [2, 3]. У Європейському Союзі Європейська комісія у державах-членах заохочує сільське господарство з низьким вмістом пестицидів, і очікується, що окремі уряди створять фермерам необхідні умови для здійснення фізичного контролю